

۱۰

کمپانی آمریکایی زیر تیغ سانسور سعودی

۱۲

مجری مورد نظر در دسترس نمی باشد

فرهنگ
شماره ۵۲۴۴
دی ۱۸ ۱۳۹۷ :: شماره ۵۲۴۴

فرهنگ
شماره ۵۲۴۴
دی ۱۸ ۱۳۹۷ :: شماره ۵۲۴۴

سراغ فیلم «سرخیوست» رفته و گفت وگویی کوتاهی با کارگردانش انجام داده ایم
سرخیوست ها در جشنواره فجر

بیانیه هفته

ما را قاطی بازی نکنید!

همین شانزدهم دی ماه بود که توی همین صفحه گزارشی رفتیم از خبر این که اثر یک گرافیکست اسرائیلی قرار بوده در نمایشگاهی در تهران به نمایش درآید. لابلای گزارش نقل قولی هم کردیم از مدیر اجرایی نمایشگاه که عنوان کرده بود آثار این طراح قرار است در قالب یک نمایشگاه توسط بنیاد روایت فتح هم مورد استفاده قرار گیرد. خوب حالا این را داشته باشید که بنیاد روایت فتح هم به این ادعا واکنش نشان داده و طی یک بیانیه ۶۹۷ کلمه‌ای ادعای مدیر مربوط را رد کرده و گفته این حرف‌ها نبوده و این یک ادعاست و از این صحبت‌ها. روایت فتحی‌ها که گویا خیلی از این ادعا شاکی اند در بخشی از بیانیه خودشان خطاب به رسانه‌ها آورده‌اند: «سخنران سراسر کذب و غیر واقع مدیر اجرایی این نمایشگاه مایه تعجب و حیرت همگان شد. ایشان برگزارای نمایشگاه این عنصر رژیم صهیونیستی را توسط روایت فتح در سال آینده محتمل دانسته است! و حواشی ایجاد شده درباره حضور وی را غرض ورزی حزبی دانسته که خوشبختانه را مدیریت ایشان قبل از شروع جنجال‌ها پیشگیری شد. ذکر این نکته برای ایشان و دوستانشان خالی از لطف نیست که اولاً ایشان ارتباط این مدعو اسرائیلی خود با بنیاد فرهنگی روایت فتح را از چه طریقی محاسبه و استنتاج کرده است و ثانیاً آیا کاش اقدامات پیشگیری و عدم حضور وی را پیش از دعوت نامبرده نیز انجام می دادند تا مجبور به جمع‌آوری آثار ایشان و حذف نام وی نشوند.»

ما هم از راه‌های غیر رسمی پیگیری کردیم که ببینیم این ادعا که روایت فتح هم دنبال برگزاری نمایشگاه از آثار این گرافیکست صهیونیست بوده چقدر درست است. پیگیری‌های ما نشان داد که واقعا روح بنیاد از این قضیه خبر نداشته و گویا مدیر محترم اجرایی نمایشگاه چیزی را از کسی شنیده که صرفاً در حد یک پیشنهاد برای مسؤولان بنیاد بوده که ظاهراً هیچ وقت هم با بنیاد طرح نشده است. روایت فتحی‌ها لابلای بیانیه ضد اسرائیلی خودشان طعنه‌هایی هم به بخش‌های فرهنگی دولت زده‌اند و نوشته‌اند: «آنچه که رهبر انقلاب اسلامی بارها به آن اشاره داشتند، کلیه ادوای به نام نفوذ است که متاسفانه در سایه غفلت ان‌شا... سهوی مدیران و سیاستگذاران عرصه فرهنگ و هنر کشور چندان جدی گرفته نشده است و همچنان سیاست تساهل و تسامح در بدنه کلان تصمیم‌گیری و ریل‌گذاران فرهنگ و هنر این مرز و بوم ساری و جاری است. حضور یک عنصر اسرائیلی با پیشینه معلوم و مشکوف و در شرایطی که عادی‌سازی روابط کشورهای بزدل، ترسو و سست عنصر خاورمیانه با رژیم جعلی و سفاک رژیم صهیونیستی با جدیت از سوی دول غربی و مثلث شوم و منحوس عبری، غربی، عربی پیگیری می‌شود، در ام‌القرای جهان اسلام باعث تاسف و انزجار شدید هنرمندان آزاده و حق طلب ایران عزیز است.»

زینب مرتضایی فرد
فرهنگ‌هنر

امر خطیر شماره‌گذاری!

لباس‌هایی که بیشتر به چشم می‌آید، همان‌هایی است که در زمین بازی می‌پوشند. لباس‌های ورزشی که رنگ و طرح یکدست‌شان دو تیم حاضر در زمین را از هم جدا و تکلیف ما را هم روشن می‌کند که برای کدام طرف جیغ و داد کنیم و هورا بکشیم و هیجان زده شویم. این دسته از لباس‌های تیم ملی ما ماجرای خودش را دارد و البته پیچیده هم نیست. لباس‌ها از آدیداس و دیگر برندهای خارجی خریداری می‌شوند و بعد به تهران می‌آید، کوچه پس کوچه‌های میدان منیریه را پشت سری می‌گذارند و به آنجا که باید می‌رسند! شماره می‌شوند و بعد هم بازیکنان آنها را می‌پوشند. شاید با خودتان بگویید مگر دوختن یک لباس ورزشی ساده یا طراحی آن چه کار عجیب و غریبی است که باید حتماً متوسل به جنابان برندهای خارجی شد؟ این سوال ما هم بود که رفتیم دنبال نوشتن چنین گزارشی!

سوالات بی جواب

با صحبت‌های نیک طبع رفتیم سراغ قیمت‌های برندهایی که در گزارش از آنها صحبت به میان آمده است. محض اطلاعات بگوییم قیمت یک پیراهن مردانه برند هاکوپیان ۶۸۰ هزار تومان است، قیمت کت و شلوارها را خودتان روی سایت نگاه کنید! هاکوپیان علاوه بر تیم ملی فوتبال لباس‌های ارکستر سمفونیک را هم در جام جهانی گذشته طراحی کرد و این روزها از حامیان نمایش پرحاشیه «بینوایان» هم هست. لباس‌های ورزشی برند آدیداس هم در ایران از ۶۰۰ هزار تومان شروع می‌شود. حالا می‌شود به سوالات دیگری هم فکر کرد: آیا خودمان امکان تولید لباس ورزشی نداریم؟ آیا حتماً باید برندهای خارجی و طراحان خارجی به دامن برسند؟ اصلاً توانش را نداریم، آیا قرار نیست به سمت توانمند شدن در این حوزه‌ها برویم و برای تهیه لباس‌های تیم ملی کشورمان نیازمند دیگر کشورها نباشیم؟ و از همه مهم‌تر این‌که توانش را داریم، اما باید تسلیم پورسانت بگیران شویم و

اما پورسانت‌ها اجازه نمی‌دهند.

او می‌افزاید: مافیای لباس ورزشی سال‌هاست خوب می‌تازد و نمی‌گذارد تولیدکننده و طراح نفس بکشد.

مافیایی که این تفکر را القا کرده ما نمی‌توانیم و باید لباس خارجی وارد کنیم سود و تجارت خودش را دارد و ارقام بسیار بالایی را در این عرصه جابه‌جا می‌کند، آن هم در حالی که می‌توان همین لباس‌ها را داخل کشور خیلی ارزان‌تر و به‌صرفه‌تر تولید کرد و چرخه اقتصاد مد و لباس را هم در ایران به جلو حرکت داد.

دبیر کمیته صنعت کارگروه ساماندهی مد و لباس کشور در پایان سخنانش تأکید می‌کند: تجارت لباس ورزشی خیلی سنگین‌تر از آنی است که فکر می‌کنیم، وقتی استقلال بازی دارد و هزار پیراهن استقلال فروش می‌رود، یعنی می‌توان روی این موضوع خیلی حساب کرد و از این تجارت سنگین استفاده کرد.

جواب روشنی هم دارد و به آنها پرداخته نمی‌شود.

مگر سوالی هست که جواب روشنی داشته و نادیده گرفته شود؟ وقتی این را می‌گوییم نیک طبع روشن‌تر و واضح پاسخ را مطرح می‌کند: ما لاقفل ۲۰ کارخانه و تولیدی داریم که می‌توانند وارد این عرصه شوند و با یک سوم قیمتی که الان با آن روبه‌رویم کار را به نتیجه برسانند.

لباس‌های تیم ملی کشورمان از شرکت‌های خارجی خریداری
و در میدان منیریه شماره‌گذاری می‌شود، ماجرا چیست؟

از آلمان تا منیریه

کت و شلوار بچه‌های تیم ملی هرچند برای بزرگ‌ترین شرکت داخلی است اما گویا طراحی آن ایتالیایی است

فوتبال، سیمرغ، اسکار

حالا چند روزی است که جام ملت‌های آسیا شروع شده است هر چند برای ما این جام از دیروز آغاز شد و از تیم ملی فوتبال ایران رونمایی شد، در همین صفحه زینب مرتضایی فرد رفته است سراغ لباس تیم ملی ایران در این جام؛ لباسی که همیشه در چند سال اخیر جای حرف و حدیث داشته است و در همین چند سال فقط بارها و بارها شرکت‌های مختلفی این لباس را تهیه می‌کردند. اوج این داستان اما به جام جهانی روسیه برمی‌گردد، جایی که ایران به تنها کشوری در میان شرکت کنندگان این تورنمنت جهانی تبدیل شد به واسطه طراحی و تهیه لباسش نه تنها پولی نگرفت بلکه مبلغ گرافی هم پرداخت کرد. گزارش امروز همین صفحه هم به حواشی پیراهن تیم ملی در جام ملت‌های آسیا پرداخته است.

حسن میناج، کم‌مدین شبکه
تلفلیکس سوژه مطلب
اصلی صفحه ۱۰ امروز است.

ماجرا هم از این قرار است که یک قسمت از برنامه پاتریوت که توسط حسن میناج برای شبکه تلفلیکس اجرا می‌شود، اعتراض عربستان را برانگیخته و مورد اعتراض سعودی‌ها واقع شده است. اما این موضوع تازه‌ای نیست تازگی ماجرا از جایی آغاز شد که تلفلیکس به مورد اعتراض سعودی‌ها لیبک گفت و اپیود مورد نظر آنها را حذف کرد تا خشم بسیاری از کاربران را برانگیزد. اتفاقی که در میان شرکت‌های سرگرمی به نوعی تازه بود. این را وقتی در برابر ایستادگی اپل در برابر سازمان سیا بگذارید متوجه می‌شوید تلفلیکس در این ماجرا چقدر واداده است. گزارش امروز صفحه ۱۰ به همه حواشی این ماجرا پرداخته است.

جشنواره فیلم فجر به عنوان مهم‌ترین رویداد سینمایی ایران نزدیک‌تر از همیشه است و با اعلام فیلم‌های بخش سودای سیمرغ (مسابقه ایران) هم گمانه‌زنی‌ها از چند و چون این فیلم‌ها آغاز شده است. یکی از این فیلم‌ها هم سوژه اصلی سانااز قنبری در صفحه سینمای ایران امروز است. فیلم «سرخ پوست» ساخته نیما جاویدی نیا دومین ساخته این کارگردان بعد از فیلم تحسین شده «ملبورن» است. فیلمی که اگر نگاهی به عوامل آن هم کنیم متوجه می‌شویم احتمالاً با فیلم خوبی باید سر و کار داشته باشیم، البته که شنیده‌های جام جم حاکی است هیات انتخاب فیلم‌های جشنواره امسال هم نظر مساعدی نسبت به ساخته جاویدی‌ها داشته و همه این‌ها دلیلی شده است تا سانااز قنبری برود سراغ سازنده اثر و گپ کوتاهی درباره این فیلم با او داشته باشد.

آتهی مناقصه عمومی

خرید قطعات فنی قطار مسافری

شرکت راه آهن شرقی بنیاد در نظر دارد، ۱۵۰ عدد دیسک ترمز به همراه توپی و ۵۰ عدد دیسک ترمز مورد نیاز قطارهای مسافری خود را در تهران از طریق برگزاری مناقصه عمومی از یک شرکت و یا تامین کننده معتبر و واجد شرایط خریداری نماید. متقاضیان می‌توانند جهت دریافت اسناد مناقصه مبلغ ۱۰۰/۰۰۰ ریال به حساب جاری شماره ۵۵۰۷۱۱۳۴/۵۳ بانک ملت شعبه آتی‌ساز واریز و از تاریخ درج آگهی به مدت ۱۰ روز کاری (به‌جز پنجشنبه و جمعه) از ساعت ۸ صبح الی ۱۶ به آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری، بعد از تقاطع شهید مفتح، سمت چپ نرسیده به خیابان جهانتاب، پلاک ۱۷۳، طبقه دوم واحد خدمات ایستگاهی مراجعه و یا جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره ۸۶۲۱۴۸۰ تماس حاصل فرمایند.